

EUROPA-PARLAMENTET

1999

2004

Mødedokument

4. september 2001

B5-0539/2001 }
B5-0540/2001 }
B5-0541/2001 }
B5-0543/2001 }
B5-0551/2001 }
B5-0552/2001 }
RC1

FÆLLES BESLUTNINGSFORSLAG

jf. forretningsordenens artikel 37, stk. 4, af

- Jorge Moreira da Silva for PPE-DE-Gruppen
- Dagmar Roth-Behrendt, Anneli Hulthén og Dorette Corbey for PSE-Gruppen
- Chris Davies for ELDR-Gruppen
- Claude Turmes, Heidi Anneli Hautala, Paul A.A.J.G. Lannoye og Alexander de Roo for Verts/ALE-Gruppen
- Laura González Álvarez, Jonas Sjöstedt og Mihail Papayannakis for GUE/NGL-Gruppen
- Jim Fitzsimons for UEN-Gruppen
- Hans Blokland for EDD-Gruppen

til erstatning af beslutningsforslag af:

- UEN-Gruppen (B5-0539/2001),
- PPE-DE-Gruppen (B5-0540/2001),
- PSE-Gruppen (B5-0541/2001),
- ELDR-Gruppen (B5-0543/2001),
- Verts/ALE-Gruppen (B5-0551/2001),
- GUE/NGL-Gruppen (B5-0552/2001),

om resultaterne af Bonn-konferencen (COP-6, del 2) om klimaændringer

RC\447965DA.doc

PE 308.754}
PE 308.755}
PE 308.756}
PE 308.762}
PE 308.770}
PE 308.771} RC1

DA

DA

Europa-Parlamentets beslutning om resultaterne af Bonn-konferencen (COP-6, del 2) om klimaændringer

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) fra december 1997, parternes sjette konference (COP-6) i Haag den 13.-24. november 2000 og den seneste konference (COP-6, del 2) i Bonn den 16.-27. juli 2001,
 - der henviser til den næste konference i Marrakesh (COP-7), som finder sted i slutningen af oktober og i begyndelsen af november 2001,
 - der henviser til kommissær Wallströms redegørelse den 4. september 2001,
 - der henviser til sine beslutninger om klimaændringer, navnlig beslutning af 5. juli 2001 om Den Europæiske Unions strategi for Bonn-konferencen (COP-6, del 2),
- A. der henviser til, at fuld ratificering og gennemførelse er af afgørende betydning, hvis man vil løse det grundlæggende problem med klimaændringer og sikre fremtiden for verdens miljø,
 - B. der henviser til, at Den Europæiske Union og dens medlemsstater har et ansvar for at fortsætte det arbejde, som Kyoto-protokollen kræver, og tilskynde andre parter til at følge trop,
 - C. der henviser til, at Den Europæiske Unions delegation bliver nødt til at spille en vigtig rolle i denne proces, og at Europa-Parlamentets deltagere fortsat bør involveres i delegationens arbejde og i større udstrækning end hidtil,
 - D. der henviser til, at den amerikanske regering hverken har taget sin negative afgørelse op til fornyet overvejelse til trods for den stærke internationale fordømmelse og EU's politiske og diplomatiske initiativer med henblik på at bilægge uoverensstemmelserne eller selv har fremsat forslag med henblik på at vende tendensen i den globale opvarmning, og glæder sig over, at Senatets Udvalg om Udenrigsanliggender enstemmigt har vedtaget at opfordre USA til atter at gå ind i sagen på COP-7,
 - E. der henviser til, at industrilandene, herunder USA, har et stort ansvar for emission af drivhusgasser, og at disse lande derfor bør spille en ledende rolle i Kyoto-processen; der henviser til, at det i sin beslutning af 5. april 2001 henstillede til Kommissionen og EU's medlemsstater fortsat at spille en sådan ledende rolle,
1. bifalder den internationale aftale om en række afgørelser med henblik på at fremskynde bekæmpelsen af klimaændringer, der blev indgået den 23. juli 2001 i Bonn af over 180 lande,

RC\447965DA.doc

PE 308.754}
PE 308.755}
PE 308.756}
PE 308.762}
PE 308.770}
PE 308.771} RC1

herunder Japan, Australien, Canada og Rusland, men med USA som bemærkelsesværdig undtagelse; mener, at denne aftale giver Kyoto-protokollen ny fremdrift og er et væsentligt instrument for gennemførelsen af en verdensomspændende strategi mod global opvarmning; mener endvidere, at Bonn-aftalen er et vigtigt skridt hen imod en verdensomspændende og multilateral beslutningsproces på miljøområdet;

2. er overbevist om, at Den Europæiske Union fortsat bør føre an i de internationale bestræbelser på at bekæmpe klimaændringerne, og opfordrer derfor Kommissionen til snarest og inden konferencen i Marrakesh at fremsætte forslag om ratificering af Kyoto-protokollen; tilskynder alle nationale regeringer til snarest muligt at fremsætte lovforslag om ratificering af Kyoto-protokollen i deres nationale parlamenter med henblik på at opnå tærskelværdierne for Kyoto-protokollens ikrafttræden inden Rio+10-konferencen i september 2002;
3. henstiller til Kommissionen ved årets udgang at forelægge konkrete direktivforslag om den fleksible mekanisme (ordning for handel med emissioner) for nedbringelse af drivhusgasemissioner og også om det europæiske program for klimaændringer, der indeholder sektorspecifikke foranstaltninger til nedbringelse af disse emissioner, navnlig emissioner på transportområdet, som tiltager med større hast; opfordrer Kommissionen til at overveje lovgivning om CO₂-grænser for alle former for køretøjer;
4. opfordrer Kommissionen til at tilskynde alle medlemsstater til snarest muligt at vedtage egne nationale planer for nedbringelse af drivhusgasemissioner; udtrykker tilfredshed med, at Bonn-aftalen udelukker muligheden af at bruge atomkraft til erhvervelse af emissionskreditter, og indebærer, at mindre projekter vedrørende vedvarende energi hurtigt kan påbegyndes på grundlag af strømlinede procedurer;
5. er overbevist om, at Bonn-konferencen ikke blot rummer et positivt budskab i kampen mod klimaændringer, men også er et meget positivt budskab for alle borgere, der er bekymrede over globaliseringen;
6. mener, at amerikanske erhvervskredses erklæringer i Bonn viser, at de er foruroliget over de langsigtede ulemper ved, at USA ikke er med i Kyoto-protokollen, især hvad angår rene teknologier og energieffektivitet; konstaterer med interesse, at reaktionerne fra adskillige amerikanske videnskabsfolk og økonomer i aviser og fra amerikanske ngo'er og borgere giver anledning til at håbe, at den amerikanske regering måske ændrer holdning; foreslår, at COP-9 i 2003 afholdes i USA med international handel med CO₂-emissioner, der efter planen indledes i 2008, som et af hovedtemaerne;
7. støtter afgørelsen om at oprette en særlig fond til finansiering af foranstaltninger med henblik på at hjælpe udviklingslande med at tilpasse sig klimaændringerne og udstyre dem med nye miljøvenlige teknologier; anser det som et hensigtsmæssigt første skridt i retning af at tilgodese behovet for solidaritet mellem industrilande og udviklingslande;
8. bifalder indførelsen af en klar mekanisme til kontrol og fremme af parternes overholdelse af deres respektive emissionsmål; beklager dog aftalens mangler med hensyn til bøder, men mener, at det "håndhævelsesorgan", som skal afsløre tilfælde af eventuel manglende

overholdelse, bør danne grundlag for et fremtidigt, effektivt og stærkere retligt instrument kombineret med passende sanktioner;

9. beklager uligevægten i Bonn-aftalen med hensyn til den betydning, der tillægges de forskellige instrumenter for en strategi mod klimaændringer; henviser til sin beslutning af 26. oktober 2000 "Mod et europæisk klimaændringsprogram", hvori det navnlig anføres, at:
 - dræn er videnskabeligt tvivlsomme og kun bør anvendes under overvågning og i begrænset omfang,
 - der bør gælde en lignende begrænsning for anvendelsen af de fleksible mekanismer som f.eks. handel med emissioner;
10. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage yderligere initiativer til udvikling af en EU-strategi baseret på disse principper og mere generelt på Europa-Parlamentets henstillinger som omhandlet i ovennævnte beslutning; opfordrer navnlig Kommissionen til snarest muligt at forelægge sin meddelelse baseret på det europæiske klimaændringsprogram, herunder konkrete forslag til foranstaltninger inden for alle relevante sektorer;
11. henstiller til medlemsstaterne at følge Norges seneste eksempel¹ og ikke anvende muligheden af nationale dræn for at opfylde deres Kyoto-mål som fastsat i den endelige Bonn-aftale;
12. mener, at indførelse af "varm luft" til Den Europæiske Union skal gøres betinget af anvendelse af grønne midler i Rusland og Ukraine, dvs. at alle de midler, der tilvejebringes ved salg af "varm luft", skal bruges på projekter, der er til gavn for miljøet;
13. gentager, at Kyoto-processen kun er et grundlag for en yderligere indsats mod klimaændringerne; opfordrer derfor de kontraherende parter og navnlig industrilandene til at vedtage yderligere ambitiøse reduktionsmål;
14. understreger, at samarbejdet med Europa-Parlamentet, Kommissionen og Rådet har været konstruktivt, og håber, at konferencen i Marrakesh vil fremme dette samarbejde og Europa-Parlamentets rolle i denne proces;
15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt sekretariatet for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer.

¹ Reuters Nyhedstjeneste 7.8.2001.